

Diàlegs de l'hivern serè

per Pau Sarradell

L'etern solitari camina cap a la ciutat sagrada.

Sap, però, que la ciutat sagrada no és per viure-hi. Només hi viuen els herois... l'etern solitari i tu només podreu passar-hi.

—No hi arribaré mai, no podran les meves passes dirigir-s'hi. Sempre al pensament, que mai no realitzaré.

—Vine, no restis a la claustrofòbia marinenca. Vine. Aquí el vi fa millor gust i el càntic ressona més enllà, per terres i terres, cap al nord. Vine i gaudeix de la solitud de les formigues i del núvol fluix i gran i solitari.

—Hi vindré. Pertanyeré al cenacle dels herois. Entraré amb cara d'alegria en les societats dels màgics i dels taumaturgs. Parlaré paraules transcendents i gegantines. I amb tu caminaré les nits de l'hivern constel·lari entre vidre i vidre de les finestres que miren l'univers.

—Tu i jo recorrerem els passadissos entre l'ara i el demà en direcció d'anada i de tornada. Recollirem clavells entre les xemeneies i cantarem tots dos plegats el càntic del ritme i de la filosofia.

Obrirem les capsas de tots els poemes, de tots els misteris i de totes les persones.

Junts i solitaris correrem darrera el temps com tantes vegades ho hem fet ja abans.

—Sí, hi vindré. Ho deixaré enrera tot, com vaig fer. Hi vindré.

—Per què te n'has anat? Per què has realitzat la primera part de ta fugida? No t'hi semblen groguencs els naufragis? M'has deixat, aquí, amb les parpelles negres i els càntirs, que havia omplert per a tu a la plaça, plens d'aigua fresca. M'has deixat amb les sines plenes de llet per a un fill que ja no ha de ser concebut. M'has deixat com la tramuntana deixa el nord... com la nit diu adéu o com l'home plora l'antiga cançó que cantaren els seus avantpassats camí de l'èxode...

—Sí, t'hi he deixat, me cridava el temps —tu ja saps—. T'hi he deixat, i aquesta no és més que la primera etapa. No m'ho retreguis, intenta comprendre que el fruit no serà per sempre a l'arbre, que la solitud és igual a una banda i a l'altra d'aquesta mar d'obscuritat, i que l'home ha de plorar, de vegades, antigues cançons. L'equipatge sempre és massa lleuger per a impedir-ne la partida. És ver que no m'ho retrauràs?

—No, no t'ho retrauré, del teu record en faré cordellins i fermaré tes raons al fons dels calaixos, de les enemistats en faré signes i tots els camins n'hi tindran un. Amb ta pell, a la distància, ompliré baròmetres objectius que me parlaran de tu els dies de pluja. Tots els anys, només una vegada, cridaré entre l'aire difús de la nit de l'orgia i, encara que no me sentis, el plaer hi serà present.

No m'escriguis. No vull rebre cap notícia de tu si no és per telegrama.

—Me'n vull anar a la ciutat sagrada. Mai no hi he viscut però sempre ha estat el centre dels moviments dels meus dits, ha estat sempre la direcció, la guia, el motlle i la unitat de mesura. Me n'hi vull anar i aprendre.

—En veritat pots aprendre a veure l'intern, a dir les frases que vols dir. Hi aprendràs a guanyar i a perdre i a cridar; però el teu guany, la teva derrota i el teu crit seran ignorats.

—També vull aprendre a que m'ignorin, vull aprendre el guany i la derrota. Vull sortir de la resignació d'aquesta ciutat de pas. Vull poder canviar-me el nom i que ningú se n'apercebeixi.

—Prompte hi arribarà la lluna nova. N'hauràs de patir, amb les parpelles suaus, amb les mans a les butxaques, amb la camisa nova. El coure, dúctil i malleable, prendrà obligacions juratòries. L'amor és monosperm i unicèfal. Condensaré tes paraules d'adéu i les llescaré primament per mantenir-les entre les pàgines de l'Odissea. Et diré adéu sense dir res, perquè l'acomiadament serà homeier, o, al menys, regirador.

—Sí, prompte arribarà la lluna nova, i l'hauré de veure arribar lluny d'aquest indret —ni boxia ni vinya encobriran l'amor—, l'aigua del teu càntir no absentarà de mi la set. A una mà m'enduré la coneixença de tu i a l'altra el coure promissari, fresaré l'amor amb solitud, record i volença.

—En una albada com aquesta, l'augur auspicaria bona travessia i memòria occidora de passats. Vés-te'n i si no vols, no recordis.

PAU SARRADELL